

nu egentlig stemmer med Beboernes Løve, er maasse noget tvivlsomt. Jeg kan neppe tro, at den høitærede Minister har faaet nogen Anmodning fra Sogneraadene i Ballerup og de andre Sogne i Nordre Birk om at flytte dem hen under Søndre Birk; jeg har ikke rigtig Tro til, at det er Noget, Beboerne ønske. Det kan vel gjerne være, at Amtsraadet har sagt det paa Beboernes Vegne, men det er dog maasse ikke nok. Med Hensyn til de egentlige Søndre Birks Sogne ser jeg jo, at der foreligger en Begjæring om at faae en anden Retsordning, og derunder kan jo nok indbefattes eller indlægges den Mening, at det er at blive adskilt og faae en Jurisdiktion for sig selv, særskilt fra Frederiksberg. Jeg tror derfor, at dette Forslag frembyder Anledning til flere Oplysninger, og jeg skal dertil nævne et andet Forslag, som jeg, i Forbigaaende, fremsatte her i Thinget ifjor, men som dengang ikke blev bemærket af den høitærede Minister. Forslaget gik ud paa, at, hvis man ikke vilde indlemme Frederiksberg under Kjøbenhavn, skulde man ansætte to Birkedommere i Søndre Birk, altsaa lade Søndre Birk blive, som det er, men lade det blive bestyret af 2 Birkedommere eller 2 Retsbetjente, hvoraf den ene skulde have den civile Retspleie, og hvad dermed staar i Forbindelse, og den Anden Politivæsenet, det vil sige, den egentlige Politiretsbehandling og den kriminelle Retspleie. Dette er slet ikke noget Nyt, thi i Begyndelsen af dette Aarhundrede var der paa Kjøbenhavns Rytterdistrikt, som omfattede baade nordre og søndre Birk, en særskilt Birkedommer og en særskilt Politimester. Muligvis var der to Birkedommere, det er jeg ikke saa vis paa, og een Politimester; men nok er det, Grundfættningen var gjennemført der, nemlig at den civile Retspleie var adskilt fra den kriminelle, og det er det Forslag, jeg tillader mig at henstille til Undersøgelse og mulig Antagelse. Der var ippovrigt dengang en særlig Retspleie til der, og det var med Hensyn til Skiftevæsenet. Det blev dengang bestyret i Hovedsagen af Amtsforvalteren, idet han betragtedes som Kongens Godsforvalter paa Rytterdistriktet, og denne Amtsforvalters Deltagelse i Skiftevæsenet ophørte først i 1850, efter at Grundlovens Bestemmelser om Skiftevæsenets Deltagelse fra Godskontorerne var bleven sat i Kraft. Derjom det Forslag, jeg her har tilladt mig at nævne, kan finde Understøttelse, maa jeg fremsjøre som anbefaling derfor ikke blot den historiske Grund, jeg nys har angivet, men ogsaa, at det er billigere og naturligere end det, som den høitærede Minister bringer frem. Det er billigere at have to Retsbetjente end at have tre — det arithmetiske Regnestykke ere vi vistnok Alle enige om — dernæst er det naturligere, at vi, saalange vi beholde den hidtilværende Retsordning, have paa Landet Retsbetjente alene til civilretlig og politivæsenlig Retspleie og ikke der indsjøre kongevalgte eller kongelig udnævnte

Borgmestre. Skulle de være paa Landet, saa lad dem være der i de samme Egenskaber, som de ere i de smaa Kjøbstæder, nemlig som Byfogder. Man driver i det Hele stort Afguderi og Spektakel med det at være Borgmester. Stedetfor at kalde en By- og Herredsfoged ved hans Titel, nemlig Herredsfoged eller Byfoged, hvilket virkelig betyder Noget, nemlig, at han har Domsmagten i Hænde, kalder man ham Borgmester, fordi han er kongevalgt Formand, ikke engang valgt Formand, i en Smule Byraad paa 6—10 Mennesker. Derfor siger jeg, at man driver et stygt Afguderi med dette Borgmestertab, og det har man først fundet paa, efter at man fik den nye Bylov af 1868. Før var der ogsaa Borgmestre, men da lod man det smukt blive ved den naturlige og betydelige Stilling, de havde som By- og Herredsfogeder eller Birkedommere. Derfor synes jeg, at det er bedst at lade det blive i Frederiksberg, ligesom det er for Frederiksberg Spøffendes Vedkommende, altsaa saadanne Byer som Martstal — den kjender vi jo ogsaa her. Jeg skulde derfor mene, at vil man endelig gaa ind paa at gjøre Frederiksberg til en særskilt Retskreds, skulde man gjøre det saaledes, at Stillingen som Formand i Kommunalbestyrelsen — thi Andet er det jo ikke — bliver et Paahæng til det at være Byfoged eller Birkedommer derude.

Scharling: Naaget jeg i nogle Punkter kunde slutte mig til de Betragtninger, som bleve gjorte gjældende af den ærede sidste Taler, tror jeg dog, man ikke bør tabe af Sigte, at Omordningen af Forholdene i Søndre Birk er paa-trængende nødvendig, og at det derfor neppe gaar an at gjøre denne Ordning til Gjenstand for altsor omfattende Undersøgelser og Overveielser samt Forhandlinger med forskjellige Myndigheder. Jeg for mit Vedkommende er derfor mest stemt for at tage det foreliggende Lovforslag i det Væsentlige, som det er, men paa et enkelt Punkt kunde ogsaa jeg ønske en Ændring foretaget, gaaende i samme Retning som nu fremhævet af den sidste ærede Taler. Jeg tror, at det for det Første er fuldkommen rigtigt, at man danner en ny Jurisdiktion af Dele fra nordre og Søndre Birk, idet man derved tillige opnaar at gjøre Embedet som Birkedommer i nordre Birk overkommeligt, medens det vel nu, som det alt for længst har været Tilfældet med Søndre Birk, ialtsald har grændset op til at blive uoverkommeligt. Jeg tror dernæst ogsaa i Modfættning til den ærede sidste Taler, at der er al Anledning til at oprette et eget Borgmesterembede for Frederiksberg, fordi de kommunale Forhold der efterhaanden have antaget et saa betydeligt Omfang, at de Interesser, der knytte sig dertil, vistnok bedst kunne varetages paa den Maade. Men jeg kan ikke ganfle opgive den Tanke, som Ministeriet selv har havt som første Tanke angaaende denne Omordning, nemlig at den